

HGJB- BIJBELSTUDIE

VOOR BIJBEL- EN GESPREKSKRINGEN IN HET KADER VAN
HET DIACONALE HGJB-PROJECT
ALLES OVER HOOP

JANUARI 2012

1 PETRUS 3:13-17

1. VOORWOORD

Deze bijbelstudie is te gebruiken in de periode waarin het jeugdwerk, maar mogelijk ook de gehele gemeente, aan de slag is met het tweejaarlijks diaconale HGJB-project *Alles over hoop*. Op verschillende plekken in de gemeente zal nagedacht worden over het thema wat het betekent om met durf, geloof en kleur in deze wereld te leven.

De HGJB ontwikkelt iedere twee jaar een gemeentebreed diaconaal project. In zo'n project willen we jong en oud oproepen om zich in te zetten voor mensen die onze hulp nodig hebben (dit keer christenen in Pakistan). Maar met dit project willen we ook een inhoudelijk thema in de gemeente aan de orde stellen. Diaconaat is niet vrijblijvend. De hulp aan de naaste in een bepaalde situatie confronteert ons allereerst met de mensen aan wie wij hulp geven. Zij zijn niet anoniem, maar krijgen een gezicht. Deze mensen stellen ons voor vragen over ons eigen leven. Hierdoor wordt een project wederkerig. We gaan als HGJB uit van het principe dat de mensen die wij hulp bieden, minstens net zoveel aan ons te bieden hebben. Als we in de voorbereidende projectreis een bezoek aan hen brengen, vragen we steeds of de Heere God ons duidelijk wil maken wat wij van hen kunnen leren. Tijdens de presentaties van het project voor alle gemeenten op de projectavonden in november 2011, hebben we de bezoekers duidelijk gemaakt niet alleen geld op te halen voor de kerk van Pakistan, maar vooral zelf inhoudelijk met het thema *Alles over hoop* aan de slag te gaan! De Heere God wil ons door de mensen in Pakistan iets leren.

Door tijdens de 'actieperiode' van het project in uw gemeente op de bijbelkringen eveneens stil te staan bij het inhoudelijke thema, ontstaat er een sterke verbinding tussen wat de jongeren doen op clubs en verenigingen en de rest van de gemeente. Vaak is in de gemeente een speciale commissie (uit het jeugdwerk of breder) aan de slag om het project *Alles over hoop* vorm te geven. Het is dus raadzaam om met deze commissie contact op te nemen om te horen wat er (met name inhoudelijk) in het kader van *Alles over hoop* wordt gedaan.

Deze commissie heeft allerlei materiaal via de HGJB over het project *Alles over hoop* gekregen. Zorg er in ieder geval voor dat u een exemplaar van het projectmagazine heeft, zodat u zich inhoudelijk kunt inlezen en de context van het project en deze preekschets duidelijk wordt. Ook is het raadzaam om de projectfilms te bekijken, zodat u zich letterlijk een beeld kunt vormen van de situatie van de kerk in Pakistan. Bij de HGJB is een basispakket beschikbaar waarin ook een dvd met projectfilms is opgenomen (informeer bij de werkgroep of kijk op www.allesoverhoop.nl voor bestelmogelijkheden). Voor elke leeftijdsgroep in de gemeente zijn er inhoudelijke materialen die onder andere ook 1 Petrus 3 als centraal bijbelgedeelte hebben.

Deze bijbelstudie is als volgt ingedeeld:

- **Richtlijnen en ideeën voor de kringleider** (hoe werk ik met de bijbelstudie?)
- **Achtergrondinformatie voor de kringleider** (en tijdens of na de kring voor de kringleden)
- **Materiaal voor de bijbelkring** (ga hier zelf als kringleider in je eigen voorbereiding ook eerst mee aan de slag)

Van harte wensen we je Gods zegen bij de voorbereiding van de bijbelstudie!

Eline van Vreeswijk

2. RICHTLIJNEN EN IDEEËN VOOR DE KRINGLEIDER

PLAATS VAN DE HGJB-BIJBELSTUDIE IN HET PROJECT

Naast deze bijbelstudie wordt door de HGJB allerlei projectmaterialen uitgegeven. In deze materialen staan werkvormen waarin leidinggevend worden uitgedaagd met kinderen, tieners en jongeren aan de hand van het thema *Alles over hoop* inhoudelijk aan de slag te gaan.

WAAROM 1 PETRUS 3?

Centraal in de bezinning staat de brief van Petrus, geschreven aan een groep christenen die als minderheid in de verstrooiing leefde. Alle aandacht gaat uit naar die krachtige oproep die voor toen en nu geldt: *'... maar heilig God, de Heere, in uw hart; en wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtmoedigheid en eerbied'* (3:15).

Terwijl medewerkers van de HGJB in Pakistan waren, hebben zij de Petrusbrief gelezen en steeds vanuit de situatie daar toegepast. Het is dan opvallend hoe sterk de brief, die geschreven is aan mensen die in een vergelijkbare situatie leefden, gaat spreken. Parallellen tussen de eerste christenen en de christenen in Pakistan zijn er steeds te trekken. Bijvoorbeeld alleen al in het feit dat zij gedoogd worden en in bepaalde situaties aan het kortste eind trekken. Ze zijn snel de zondebok, met alle consequenties van dien, ja tot de dood toe. Terwijl de medewerkers van de HGJB in Pakistan waren, werd de enige christelijke minister vermoord.

DE BIJBELKRING ALS PROCES

Juist de bijbelkring biedt de mogelijkheid om niet zozeer beschouwend te spreken over leven met hoop als christen in deze wereld, maar de kringleden uit te nodigen werkelijk een stap te doen. In de bijbelkring werk je dan als het ware toe naar een concreet voornemen van de deelnemers om in hun eigen situatie een spoor van hoop achter te laten.

DOEL

Doel van deze bijbelstudie is om kringleden
Procesmatig

- Te stimuleren om zelf te ontdekken wat er in het bijbelgedeelte staat.
- Te laten ontdekken dat bijbellezers actie en reactie vraagt.

Inhoudelijk

- Christus als Heer in hun hart te heiligen en te laten zien dat de wereld aan Hem toebehoort
- Te laten nadenken over hoe zij zelf kunnen groeien in een leven met hoop.
- Uit te nodigen om hoop in hun leven meer gestalte te geven.

METHODE

Lees het onderstaande goed door en kijk welke opdracht je de kringleden geeft ter voorbereiding van de kring. Daag ze uit om vooral eerst zelf met de tekst aan de slag te gaan met behulp van de leesopdracht. De tekst van bladzijde 15 kun je hiervoor gebruiken. Het is genoeg om alleen deze pagina mee te geven ter voorbereiding op de avond.

De tekst op bladzijde 16-17 is dan achtergrondinformatie voor de kringleden. Op pagina 18 staan de vragen en opdrachten voor op de kringavond zelf.

Gebruik de overige achtergrondinformatie vooral op de kring en als informatie achteraf.

Geef de opdrachten tijdens de bijbelkring (blz. 18) nog niet als voorbereiding mee aan de kringleden. (Ze zijn dan puur aan het lezen en noteren wat ze zelf hebben ontdekt). Deze opdrachten gebruik je op de kring zelf.

EERSTE GEDEELTE BIJBELKRING (BIJVOORBEELD DE EERSTE 20 MINUTEN)

Tijdens de kringavond zelf, kun je de groep eerst in kleine groepen verdelen (van bijvoorbeeld 2 of 3 personen). In deze groepjes delen ze eerst wat ze zelf hebben ontdekt aan de hand van de leesopdracht (pagina 15). Aan het eind daarvan geeft elke groep een soort presentatie van hun studie en bevindingen. Stimuleer vooral de groep om te zeggen wat ze van Petrus leren als het gaat om leven met hoop.

NB. Let erop dat mensen die wegschuilen achter allerlei verklaringen die ze hebben gelezen, heel makkelijk deze fase kunnen stilleggen door citaten van gerenommeerde theologen in de groep te gooien. Het luisteren naar elkaar, het ontdekken van die ene kleine verwondering, of juist die ene persoon die zoveel vragen heeft bij het gedeelte, sneeuwt dan snel onder. Het grijpen naar verklaringen verbloemt nogal eens het eigen onvermogen om zelf met een bijbelgedeelte aan het ontdekkend bezig te zijn.

Realiseer je dat toch niet alles gezegd kan worden op de kringavond zelf en dat de bijbelkring niet allereerst de plek is waar weer zoveel mogelijk gezegd is, maar waar geluisterd wordt en men stof mee krijgt om verder over na te denken.

TWEEDE GEDEELTE BIJBELKRING

Nadat je met elkaar hebt gedeeld wat je zelf leerde uit het gedeelte, ga je met de kringleden aan de slag om na te denken hoe ze wat ze van Petrus gehoord hebben, kunnen vertalen naar een voornemen voor hun eigen leven.

Je kunt dit direct plenair doen of hen (eerst) in een kleinere groep met de opdrachten aan de slag zetten.

Sluit deze fase af met een (kring)gebed waarbij mensen ruimte krijgen om concrete voornemens om het leven uit de hoop die Christus ons gegeven heeft, gestalte te geven.

TEN SLOTTE

Misschien bedenk je als bijbelkring ook wel een concrete mogelijkheid of actie om als groep iets te doen aan het project *Alles over hoop*. Wees creatief en stimuleer de groep.

3. ACHTERGRONDINFORMATIE VOOR DE KRINGLEIDER

ALLES OVER HOOP

- Kleur voor jongeren in Pakistan

De HGJB heeft voor het tweejaarlijks diaconale project 2012 gekozen om het thema *Alles over hoop* centraal te stellen. Het thema *Alles over hoop* sluit aan bij het HGJB-jaartheme *Alles op Zijn plek*. In het jaartheme benaderen we vooral de kracht van de christelijke gemeente. God geeft daarin mensen aan elkaar en tegelijk krijgt iedere gelovige een eigen plek. We benadrukken in het jaartheme vooral dat we de gemeente mogen zien door de ogen van God en de rijke status die de gemeente van God krijgt. Met het project *Alles over hoop* ligt de nadruk meer op de zichtbaarheid van de plaatselijke christelijke gemeente in deze wereld. God zendt de leden van de gemeente en de kerk zelf weer uit in de wereld. Hij haalt daarmee onze veilige structuren overhoop. De gemeente is immers een lichaam (van Jezus Christus). Een lichaam dat te midden van de context betekenis heeft.

Zoals al in het voorwoord gezegd is, is wederkerigheid is een belangrijk principe van diaconaat. De mensen voor wie we in actie komen, zijn niet alleen hulpvragers, het zijn vooral mensen van wie we kunnen leren. Dit jaar is gekozen voor een project in Pakistan. Onder het thema *Alles over hoop* maken we kennis met christenjongeren uit Pakistan.

Hun levensverhalen zijn spiegels die ons laten ontdekken wie wij zijn en hoe wij leven. *Alles over hoop* is het thema waarmee we in Nederland deze bezinning en bewustwording op gang willen brengen. Vanuit de relatie met christenen in Pakistan willen we met het thema *Alles over hoop* nadenken over drie dimensies van kerk- en christen-zijn.

DRIE DIMENSIES

Van Pakistan kunnen we leren dat kerk en christen zijn...

... vraagt om durf; om je eigen angst en gevoel van veiligheid los te laten.

Christenen in Pakistan zijn christenen met durf. In een gespannen situatie van achterstelling en tegenstand, geven ze niet op of trekken ze zich niet terug.

Als christen zoek je niet alleen je eigen veilige groep van gelijkgezinden op, maar durf je ook vrijmoedig je stappen te zetten in een omgeving die niet op christenen en Christus zit te wachten. Als het erop aankomt, laat een gelovige zich niet verlammen door gevoelens van angst, maar handelt hij vanuit de hoop die God geeft. Ook al betekent dat soms lijden aan achterstelling of tegenstand.

... vraagt om geloof; om te zien dat de wereld aan God toebehoort.

Christenen in Pakistan leven vanuit het geloof dat de hele wereld van God en van Jezus Christus is. Er is geen terrein in het leven dat niet onder Zijn heerschappij staat.

Als christen zijn we geroepen om gelovig present te zijn op alle dagen en alle terreinen van het leven. Dat kan alleen als je gelooft dat de opstandingskracht van Christus – de hoop - in deze wereld onverminderd is. God heeft een wereld te redden en daarbij schakelt hij mensen in. We zijn geroepen om een spoor van Christus achter te laten. De tijd is kort, maar we krijgen nog de kans om deze wereld te sieren met goede werken voor Hem.

... vraagt om kleur; om zichtbaar aanwezig te zijn in de samenleving.

Christenen in Pakistan zijn een kleine minderheid, maar hebben des te meer kleur. Ze vallen op door hun keuzes en laten zich op hun anders-zijn bevragen. Een christen wil zichtbaar aanwezig zijn in de samenleving en daarmee rekenschap geven van de hoop die in hem is. God laat van bovenaf licht op mensen vallen, om Hem daarmee te weerspiegelen en kleur te geven aan deze wereld. Daarom verlangen we ernaar om alles wat we van Hem gekregen hebben – onze vaardigheden en mogelijkheden – in te zetten. Alles gaat overhoop, niet voor onze eigen eer, maar voor de glorie van God en tot zegen voor onze naaste.

ZICHTBAAR

Door bezinning en actie hopen we te ontdekken hoe je kleur kunt geven aan het leven van jongeren in Pakistan, maar ook voor mensen in onze eigen omgeving. God schijnt met Zijn licht in het leven van mensen die Hem willen volgen. Hij gebruikt jongeren in Pakistan en in Nederland om licht en hoop door te geven. Zij verspreiden door hun woorden en daden (door eenvoudig goed te doen) hoop voor de mensen om hen heen. Zo wordt hoop letterlijk zichtbaar!

Kortom, met het thema *Alles over hoop* willen we kinderen, tieners en jongeren oproepen om in alle situaties van hun leven eenvoudig maar zichtbaar christen te zijn. Juist de lijdende kerk moedigt ons aan om Jezus Christus in al Zijn volheid en in al onze situaties te dienen en te volgen. En als de kerk in Pakistan dat kan, dan ligt diezelfde kracht er toch ook voor ons?

CHRISTENEN IN PAKISTAN

In het project *Alles over hoop* maken we kennis met christenen in Pakistan. Ze hebben het moeilijk. Als kleine minderheid van 1,6 procent telt hun stem in de samenleving nauwelijks mee. Christenen worden gerekend tot de laagste lagen van de bevolking. Deze manier van denken komt voort uit het hindoeïstische kastensysteem, dat ook zijn invloed op Pakistan heeft gehad. Op verschillende fronten ervaren christenen achterstand. Door radicale invloeden worden ze daarbij steeds meer in het nauw gedreven.

BUITENGESLOTEN

Wie als christen geboren is, zal het doorgaans niet ver schoppen in de Pakistaanse samenleving. Veel christenen hebben slecht betaalde banen; ze vegen de straten of werken in steenfabrieken. Er zijn plekken waar moslims niet met christenen willen samenwonen en christenen de landbouwgrond van mindere kwaliteit krijgen toebedeeld. Christelijke jongeren die de mogelijkheid hebben om een studie te volgen, hebben al snel een achterstand als zij niet aan de koranlessen meedoen. Christenen die een redelijke baan in de samenleving hebben, worden vaak op subtiele manier buitengesloten van belangrijke posities. Vergeleken met moslims hebben christenen slechts een halve stem in de maatschappij.

GEDWONGEN

Christelijke meisjes worden regelmatig onder druk gezet om zich te bekeren tot de islam, soms zonder dat hun ouders dat weten. Tactieken als ontvoering en verkrachting worden niet geschuwd. Eenmaal getrouwd met een moslim, ben je christen af. Je als moslim bekeren tot het christendom daarentegen is een doodzonde. Er zijn verschillende verhalen bekend van mensen die op een gewelddadige manier gedwongen werden om zich tot de islam te bekeren.

BESCHULDIGD

De laatste jaren is vooral de blasfemiewet een ware bedreiging geworden. Meningsverschillen worden aangegrepen om christenen aan te klagen voor godslastering. Op het bezoedelen van de koran staat levenslange gevangenisstraf en op het lasteren van de profeet Mohammed de doodstraf. Een woordenwisseling met je burens of het aanraken van een koran kan de reden zijn dat je stem voorgoed wordt gesmoord. Extremistische moslimgroepen hitsen hun medegelovigen op het doodsvonnissen zelf uit te voeren voordat de rechter zijn oordeel heeft geveld. Ook (gematigde) moslims zijn soms het slachtoffer van deze wet.

BEBOET

Christenen in Pakistan worden vaak als vertegenwoordigers van het Westen gezien. Bij ingrijpende gebeurtenissen in binnen- of buitenland zijn zij vaak degenen die moeten boeten voor 'onze' of andermans gedragingen.

Enkele Feiten over christenen en minderheden in Pakistan

- *Christenen, hindoes en sikhs vormen de belangrijkste groepen minderheden. In totaal behoort 3,7 procent van de Pakistaanse bevolking tot een minderheid.*
- *Christenen vormen een minderheid van 1,6 procent. In totaal wonen er zo'n 2,5 miljoen christenen in Pakistan.*
- *De meeste christenen (meer dan 80 procent) leven in de provincie Punjab. In de stad Lahore wonen relatief veel christenen.*
- *De Rooms-Katholieke Kerk is de grootste kerk van Pakistan. De tweede kerk is de protestantse Kerk van Pakistan ('Church of Pakistan').*
- *Ook ahmadi-moslims worden als minderheid gezien en behandeld. Deze groep wijkt op sommige punten af van de hoofdstromingen binnen de islam.*

DE KERK VAN PAKISTAN

In het project *Alles over hoop* willen we de Kerk van Pakistan steunen die onder moeilijke omstandigheden toch voluit haar plek in de samenleving inneemt. We kunnen geld geven voor christenen in Pakistan, maar in de eerste plaats willen we ook van hen leren. Krachtiger dan *bishop* Samuel Azariah van de Kerk van Pakistan kunnen we het niet zeggen: 'Zie ons niet als een project of als bedelaars. Wij als christenen in Pakistan behoren samen met christenen in Nederland tot het wereldwijde lichaam van Christus. Het is prachtig dat jullie voor ons willen bidden en geld geven, maar het is mijn verlangen dat wij door dit project ons geloof met jullie mogen delen.' Om een beeld te krijgen van onze broeders en zusters daar, schetsen we met concrete voorbeelden wie de Kerk van Pakistan is. In ons project richten we ons op één kerkprovincie binnen deze landelijke kerk. We noemen hieronder enkele projecten waarin we de kerk van Pakistan willen steunen.

VORMING DOOR ONDERWIJS

De Kerk van Pakistan heeft altijd veel geïnvesteerd in het onderwijs aan kinderen. Het verbeteren van de economische positie van gezinnen en het bieden van een gezonde basis voor het zelfvertrouwen van kinderen, is van groot belang voor christenen in Pakistan. Omdat de kwaliteit van het onderwijs hoog is, komen er dagelijks ook veel moslimkinderen door de poorten van de school. De kerk gelooft dat ze op deze manier kan investeren in de Pakistaanse samenleving: kinderen krijgen onderwijs vanuit christelijke principes en leren verantwoordelijkheid te dragen voor elkaar en de maatschappij. In totaal geeft de

kerkprovincie Raiwind onderwijs aan 3300 kinderen. Op de plattelandsscholen is het percentage christenen relatief hoog en komen er minder moslimkinderen.

OPVANG VAN KANSARME KINDEREN

Veel ouders, vooral uit christelijke gezinnen, zijn niet in staat om hun kinderen naar school te sturen. De kerk probeert voor deze kinderen extra voorzieningen te bieden, zodat ze wel de kans krijgen om zich te ontwikkelen. Zo staat er in Lahore een opvanghuis waar ongeveer 40 meisjes uit arme plattelandsgezinnen een plek hebben. Onder hen zijn ook weeskinderen. Overdag gaan de meisjes naar school en na schooltijd worden ze met zorg opgevangen en begeleid. Zonder zo'n internaat zouden ouders hun dochters nooit naar de stad sturen en in de dorpen is vaak geen goed onderwijs voor hen. Ook biedt de kerk hulp en onderwijs aan kinderen die op straat rondzwerven.

ZORG VOOR GEHANDICAPTEN

De kerk zorgt ook voor gehandicapte kinderen; een groep die vaak wordt weggelaten of vergeten in een islamitische omgeving. Veel ouders ervaren hun gehandicapte kinderen als een straf van Allah. Sommige kinderen worden bij graven van heiligen achtergelaten. De kerk laat zien dat deze kinderen van waarde zijn en meer ontwikkelingsmogelijkheden hebben dan vaak gedacht. Ouders en kinderen van de scholen worden ingezet om hulp te bieden en de positie van deze kwetsbare groep te versterken. In Lahore staat een dagcentrum voor 60 gehandicapten; Dar-ul-Mussarat dat 'huis van de glimlach' betekent. In Faith Raiwind wordt dagelijks voor 12 kinderen uit de omgeving gezorgd.

INVESTEREN IN JEUGDWERK

Naast het onderwijs heeft de kerk ook een afdeling jeugdwerk. Van daaruit stimuleert de kerk plaatselijke gemeenten om oog te hebben voor hun jongeren. Coördinator Raheel Sharoon vertelt dat het niet vanzelfsprekend is dat jongeren worden ingeschakeld, omdat de kerk vanouds een domein van ouderen is. De Kerk van Pakistan heeft 2011 uitgeroepen tot 'jaar van de jongeren'. Op verschillende manieren wil ze jongeren mogelijkheden bieden om te groeien in geloof en in verantwoordelijkheden in de kerk en de samenleving.

Wie en wat is de Kerk van Pakistan?

- *De Kerk van Pakistan is ontstaan vanuit Engelse, Schotse en Amerikaanse zendingsposten (vanaf 1835). Lage kasteloze stammen in het hindoeïstische India bekeerden zich tot het christendom.*
- *Er wordt gezegd dat Pakistan en andere gebieden in Azië via de apostel Thomas in aanraking kwam met het evangelie. Het logo van de kerk is daarom een zogenaamd Thomaskruis.*
- *Vanaf het begin tot nu toe is men altijd actief geweest op het geven van onderwijs en ziekenzorg.*
- *In 1970 is de huidige Church of Pakistan ontstaan, door een fusie van de Anglicaanse, Lutherse, Methodistische en Schots-Presbyteriaanse kerk. Het is nu de tweede kerk van Pakistan. Ter vergelijking: deze kerk in Pakistan heeft ongeveer evenveel leden als de Protestantse Kerk in Nederland!*
- *De kerk is verdeeld over acht kerkprovincies ('dioceses'). In het project richten we ons vooral op de diocese Raiwind. Het is de kleinste kerkprovincie, maar het heeft veel visie. Vanuit de stad Lahore wordt het werk aangestuurd.*
- *Het werk is verdeeld over verschillende departementen: pastorale zorg, evangelisatie, noodhulp, hulp aan vrouwen, onderwijs en jeugdwerk. Voor vooral de laatste komen we in actie met 'Alles over hoop'.*
- *De contacten met de kerk in Nederland dateren uit 1965. De Protestantse Kerk in Nederland onderhoudt deze contacten nu via Kerk in Actie en Luisterend Dienen.*

1 PETRUS 3

Het bijbelgedeelte is gekozen omdat je hierin ontdekt wat een leven met hoop concreet betekent. Hoop is daarin niet een abstract begrip, maar wordt concreet door het leven als christen in het midden van een niet-christelijke samenleving.

De brief is geschreven door Petrus aan kleine en jonge gemeenten die als vreemdelingen zichzelf staande moesten houden in een niet-christelijke samenleving. Het waren daarmee ook kwetsbare gemeenten en gelovigen. Ze hadden te maken met lijden en werden vaak als tweederangs burgers buitengesloten. Wat kun je dan beginnen als minderheid?

Petrus roept hen op om in sterke afhankelijkheid van God te leven. Om God de hoogste plek te geven in het leven en op een zachtmoedige en eerbiedige manier aanwezig te zijn. Op elk moment en elke plek beschikbaar om getuigenis af te leggen van wie Jezus Christus is. Onze hoop is immers een Persoon.

Voor jongeren en ook voor ouderen kan hoop als begrip erg vaag blijven. Het is daarom belangrijk dat het heiligen van God in je hart, concreet gemaakt wordt. Het is belangrijk dat jongeren en ouderen leren leven met zachtmoedigheid en eerbied. Dat mensen snappen wat dat inhoudt en geholpen worden om zo te leven.

ENKELE GEDACHTEN BIJ 1 PETRUS 3

AUTEUR EN ADRES

De eerste brief van Petrus staat achter in de NT-canon en lijkt ook een beetje vergeten. Alle aandacht is uitgegaan naar het omvangrijke corpus van Paulus en naar de evangeliën. Toch meldt de brief ons veel waar we juist in deze tijd ons voordeel mee kunnen doen.

Over de auteur van de brief bestond, in tegenstelling tot de tweede Petrusbrief, geen twijfel in de eerste eeuwen. Alle bronnen die er iets over zeggen, nemen aan dat Simon Petrus de schrijver is. In het moderne onderzoek wordt er meer getwijfeld over het auteurschap. De belangrijkste vraag die speelt is de tamelijke elegante stijl die de schrijver hanteert en die niet goed overeenkomt met een Galilese ongeletterde visser. Wanneer je uitgaat van een iemand die voor Petrus teksten schreef, hoeft dit geen probleem te zijn. Een precieze datum van de brief is niet bekend, maar kan goed in de jaren '60 van de eerste eeuw zijn geweest.

De brief is gericht aan gelovigen in het huidige Turkije. In de brief wordt veel gebruik gemaakt van beelden die ontleend zijn aan het Oude Testament. Dit heeft de gedachte doen ontstaan dat Petrus schrijft aan Joodse christenen. Echter, het is meer voor de hand liggend om uit te gaan van een gemeente waartoe in ieder geval ook christenen van heidense origine behoorden. Dit blijkt bijvoorbeeld uit 1 Petrus 2:10.

VREEMDELINGSCHAP

Het hoofdthema van de brief is vreemdelingschap. Dit blijkt al uit de prominente plek voor dit thema in de adressering van de brief: aan de vreemdelingen. Hun verblijf op aarde wordt ook vreemdelingschap (1:17) genoemd. In 2:11 komt 'vreemdelingen' nog een keer terug.

Bovendien geeft de brief op allerlei manieren aanwijzingen voor het leven als vreemdeling. Het eerstgenoemde begrip voor vreemdeling duidt iemand aan die tot een ander volk behoort en tijdelijk zijn verblijf houdt op de plek waar hij nu is. Het begrip voor vreemdeling dat in 1:17 en 2:11 wordt gebruikt had in het Romeinse rijk een tamelijk duidelijk afgebakende betekenis. Dit was een persoon die gedurende langere tijd ergens woont, zonder dat diegene het volledige burgerschap had. Hij of zijn voorgeslacht was afkomstig uit een andere streek of

land en had dien ten gevolge geen volledige rechten. In tegenstelling tot een burger (een echte Romein), bezat deze vreemdeling geen stemrecht en was uitgesloten van hogere ambten en functies. Hij kon in veel gevallen alleen een vruchtgebruik hebben van onroerende goederen als landerijen en niet het bezit. Ook waren er geregeld aanvullende vergunningen nodig om te kunnen trouwen en te kunnen vererven. Deze bevolkingsgroep was kwetsbaar in juridische zin, deed vaak het werk voor de rijkere of zat in de handel en kon gemakkelijk worden gedwongen om in het leger te gaan. Uiteraard waren de vreemdelingen altijd de eersten die zondebok konden worden in tijden van rampen en narigheid. Ze waren kwetsbaar voor roddels en konden gemakkelijk worden.

De reden waarom degenen aan wie de brief wordt geschreven, als vreemdelingen worden omschreven, kan gelegen zijn in het feit dat het inderdaad ging om gelovigen die uit deze maatschappelijke klasse kwamen. Het kan gedeeltelijk om mensen uit de lagere klasse gaan. Een andere reden, die minstens evenzeer meetelt, is dat de brief het vermoeden doet ontstaan dat de lezers van de brief juist vanwege hun geloof de status van vreemdelingen hebben gekregen. Deze gedachte ontstaat vooral door de Oudtestamentische themata die worden aangesneden.

VERSTROOIING

In 1:1 wordt gesproken over de diaspora, de verstrooiing. Dit begrip is vooral uitdrukking van de Joodse ervaring van vreemdelingschap ten gevolge van de Babylonische ballingschap. Inderdaad wordt de brief ook afgesloten een groet vanuit Babylon (1 Petrus 5:13), waarmee naar alle waarschijnlijkheid Rome is bedoeld. Het idee van het niet thuis zijn, wordt versterkt door de uitdrukking 'besprenkeling met het bloed' in 1:2, wat verwijst naar de sluiting van nieuwe verbond, parallel aan dat van het eerste, in de woestijn. In de woestijn, dus nog onderweg naar het beloofde land, werd Israël (geheiligd als) het volk van God. Dit thema van het gevormd worden tot het volk van God wordt breed uitgewerkt in 2:1-10. De gelovigen vormen het nieuwe volk van God. Het beeld dat oprijst uit de combinatie van de begrippen rondom vreemdelingschap en het vormen van een nieuwe natie is dat de gelovigen als gevolg van hun nieuwe burgerschap in het Romeinse rijk vreemdelingen worden.

Dit is uiteraard een geloofswerkelijkheid. Ze zijn burgers van het rijk van Christus dat geen tastbare plaats heeft achter een zichtbare grensovergang, maar dat vooral eschatologisch is. Toch had het burgerschap van het rijk van Christus ook daadwerkelijke consequenties in juridisch opzicht. Ondanks het feit dat in de eerste twee eeuwen er slechts nu en dan door de centrale overheid georganiseerde en systematische vervolgingen zijn waar te nemen in de bronnen, is de verhouding tussen gemeente en omgeving vanaf het begin gespannen en deze spanning groeit met het toenemen van de het aantal gelovigen. Voor Romeinen was het geloven in Jezus Christus en het vereren van slechts één God een verstoring van belangrijke verbanden in het leven van de maatschappij. De staat was door en door religieus van aard. Niet alleen in de keizercultus, die zich begon te ontwikkelen, kwam dit tot uitdrukking. Ook de stand van het gewas, het vallen van voldoende regen, het voorkomen van ziekten en andere rampen, werd in direct verband gebracht met goden. Het niet vereren van goden door een groeiende groep mensen werd als een regelrecht gevaar gezien door de gemiddelde Romein. Dit nog afgezien van de wrevel die überhaupt kon ontstaan door het ontbreken van christenen bij offermaaltijden, waardoor de sociale cohesie werd doorbroken.

WEERSTAND

Christenen vormden steeds meer een groepering die voor de buitenwacht duidelijk af te bakenen was. Een duidelijk waarneembaar markeerpunt in dit proces is de keuze van Nero om

christenen aansprakelijk te stellen voor de brand van Rome in 64 n. Chr. Ze waren in die tijd blijkbaar goed te onderscheiden als een eigen groep ten opzichte van Joden en andere inwoners van Rome. Opvallend is ook dat Romeinse geschiedschrijvers als Tacitus en Suetonius de christenen niet verantwoordelijk achten voor de brand, maar het niet afkeuren in Nero dat hij christenen oppakt en aansprakelijk stelt voor de brand. Christenen vormen, zo vonden deze schrijvers, een kwaadaardig nieuw (in die tijd het ergste wat je over een religie kon zeggen) bijgeloof, moreel en politiek verwerpelijk.

DOEL EN OPZET VAN DE BRIEF

Tegen deze achtergrond, van een latente en soms werkelijkheid wordende dreiging van de weerstand van de omgeving of zelfs overheidsingrijpen, is 1 Petrus te lezen als een pastorale brief. De brief heeft als bedoeling om christenen toe te rusten in deze context te leven. De brief heeft geen heel strakke structuur en sommige themata komen op meerdere plaatsen terug:

Identiteit: 1 Petrus 1:1-2:10

Het eerste gedeelte van de brief is een stevige onderstreping van de nieuwe identiteit van de gelovigen. De positieve kant van vreemdelingschap, namelijk het zijn van het volk van God en het grote vooruitzicht dat daaruit voortvloeit, wordt breed uiteengezet.

- a. 1:3-12 wedergeboren tot een levende hoop op God; deelgenoot van het heil waar al eeuwen lang op is gewacht en door profeten van oudsher naar werd uitgezien (een belangrijk accent in een tijd waarin nieuw verdacht is)
- b. 1:13-2:3 aansporing om volkomen gericht te zijn op deze hoop, die in tegenstelling staat tot het lege leven op grond van voorvaderlijke overleveringen.
- c. 2:4-10: de nieuwe werkelijkheid is die van het vormen van het nieuwe huis, volk, priesterschap van God. De verstrooiing heeft een tegenbeeld in de gemeenschap van het volk van God. Je staat er niet alleen voor: samen geroepen tot...

Aanwijzingen voor gedrag

Vanaf 2:11 bevat een brief veel aanwijzingen en aansporingen voor de lezers. De onderwerpen lopen soms wat door elkaar heen. Een scherpe afbakening is niet te geven. Wel kunnen een paar accenten worden onderscheiden:

Tegen vleselijke begeerte

De eerste aansporing is om je niet te laten overwinnen door vleselijke begeerten (2:11-12), om een tweevoudige reden: het is slecht voor je ziel en het schaadt de naam en zaak van Jezus. Het vervolg van de brief komt deze aansporing terug (4:1-6 en 15). Opvallend is het dat het lijden van Jezus in 4:1 als reden wordt gegeven waarom je niet moet toegeven aan vleselijke begeerten. Het is dus in strijd met je identiteit. Ook wordt in 4:4 duidelijk dat heilig leven een van de redenen van de vervreemding is. De ethiek is dus een belangrijke identitymarker, die zichtbaar maakt dat je een andere Heer kent.

Ten opzichte van sociale verhoudingen

In 2:13-18 en 3:1-7 worden aanwijzingen gegeven voor het omgaan met gezagsrelaties. Heel erg belangrijk is het om geen aanstoot te geven. Zoveel als mogelijk is, voegt een christen zich naar de gebruikelijke orde.

Ten opzichte van onrecht

In nauwe samenhang met het voorafgaande benadrukt de schrijver dat het heel belangrijk is om goed om te gaan met lijden dat je onterecht te dragen krijgt. Op meerdere plaatsen komt dit terug: 2:19-25, 3:13-22 en 4:12-19. Belangrijk is, net als bij de aansporingen tegen vleeselijke begeerten, het voorbeeld van Jezus Christus in de drie gedeelten. Het lijden van Jezus wordt in dit verband gebruikt als een voorbeeld voor de gelovigen. In 2:22v wordt als belangrijkste les aangereikt dat Jezus niet terugschold, maar het in handen gaf van de Vader die rechtvaardig oordeelt. In 3:13-22 wordt er een verband gelegd tussen het lijden van Jezus en het feit dat Hij daardoor onrechtvaardigen tot God zou leiden (3:18). In 4:13 wordt vooral benadrukt dat na lijden eenmaal verheerlijking zal komen, omdat dit ook met Jezus is gebeurd. Belangrijk is het accent op positieve dingen met betrekking tot de omgeving waarin de christenen wonen. Het gaat om zegenen en niet vervloeken van de vijanden, en het doel is het brengen tot God van onrechtvaardigen. Ook voor de gelovigen zelf heeft het lijden een positieve uitwerking: verheerlijking.

Intern

Vooraf het slothoofdstuk heeft veel aansporingen voor de onderlinge verhoudingen. Zowel gezagsdragers binnen de gemeente als jonge mensen, moeten op juiste wijze de plek innemen die passend is. Ook hier is weer de verwijzing naar Jezus Christus, nu als opperherder.

AANTEKENINGEN BIJ 1:1-2 EN 3:8-22 (VOORAL 13-18)

1:1:

eklektois parepidemois: beide termen houden elkaar in evenwicht. Uitverkiezing is in onze traditie een beladen begrip geworden, met onder andere geloofsonzekerheid en lijdelijkheid als gevolg. De bedoeling van de schrijver is die van bemoediging en aansporing. De lezers leven als vreemdelingen (ze zijn onderweg), maar mogen weten dat ze zijn uitgekozen door God. In 2:9 komt het begrip *eklektos* terug: een uitverkoren geslacht. Het totaalbeeld rondom deze verkiezing is dat de gemeente deelt in de verkiezing van God tot het zijn van zijn volk. Het doel van de verkiezing tot het zijn van Gods volk, is het verkondigen van de grote daden van God.

diasporas: de uitgekozen vreemdelingen leven in de verstrooiing. Dit begrip heeft vooral Joodse wortels en betekent de verstrooiing onder de volken van de Joden na de verwoesting van Jeruzalem. Het begrip vormt een inclusio met 5:13, waar als plaats van afzending Babylon wordt genoemd. De lading van het begrip verstrooiing is oorspronkelijk negatief omdat het de traumatische ervaring reflecteert van de verwoesting van Jeruzalem. In de loop van de eeuwen gaan die scherpe randen eraf en ontwikkelt zich een positiever beeld van de verstrooiing, als een manier van leven die de aartsvaders ook hebben gekend. Vooral de Alexandrijnse Jood Philo zit op dit spoor. De gedachte van het zijn van een licht voor de volkeren, juist in de verstrooiing begint vorm te krijgen. In de brief lijkt het begrip, in aansluiting op de traditie van zelfbewuste diaspora-Joden, vooral te zijn bedoeld als een manier om de lezers een positief zelfbeeld te geven: zoals de Joden verstrooid leven en in hun eigenheid het licht van God hebben verspreid, zo ook de christenen. Het is goed mogelijk dat het woord *spora* (zaad) in 1:23 opzettelijk is gekozen, zodat de betekenis van *diaspora* afkleurt in de richting van uitgestrooid zijn als zaden.

1:2:

De zin bevat een trinitarische omschrijving van het werk van God dat geleid heeft tot de identiteit van verkozen vreemdelingen in de verstrooiing.

Proгнооsin: voorkennis van de Vader (zekerder dan onze prognoses!) is vrijwel synoniem met het verkiezen tot volk van God. Deze voorkennis heeft tot gevolg dat de gelovigen door Geest worden geheiligd tot gehoorzaamheid, en dat ze besprenkeld worden met het bloed van Christus. Die laatste uitdrukking verwijst naar Oudtestamentische rituelen die te maken hebben met het sluiten van een verbond het gereinigd worden van zonden. In Hebréeën 9 worden deze rituelen verbonden met het instellen van het nieuwe verbond door Jezus Christus.

De adressering van de brief geeft kernachtig een geladen omschrijving van de gelovigen. Hun identiteit wordt duidelijk: vreemdelingen omdat ze verkozen zijn tot het volk van God te behoren.

3: 8-12 vormt een brug tussen de huwelijkse verhoudingen en de verhouding met de omgeving. In het geval van gemende huwelijken was daar in feite niet veel verschil tussen. Er worden prachtige eigenschappen aangeprezen. Het vergelden (met woorden) van kwaad wordt sterk ontraden. We zien hier het thema van het slot van hoofdstuk 2 terugkomen, waar over Jezus werd gezegd dat Hij niet terugschold, maar het overgaf in de handen van de Vader. Dit accent is ook hier aanwezig. God houdt zijn ogen op de rechtvaardigen.

13:

Met dit vers komen we op het onderwerp van kwaad lijden ten gevolge van het geloven in Jezus Christus. De verwachting is: wanneer je goed doet, zul je niet snel met lijden te maken krijgen. Er is dus geen sprake van dat je lijden moet opzoeken of uitlokken. Het geheel van de aansporingen is er op gericht om dit zoveel mogelijk te voorkomen.

14:

paschoite dia dikaiosunen makarioi: deze woorden lijken een herinnering van Petrus aan de zaligsprekingen van Jezus (Mt. 5:10).

ton de fobon autoon ...: de HSV vertaalt hier 'Wees niet bevreesd zoals zij bevreesd zijn'. Het is lastig te zien wie met 'zij' wordt bedoeld en waarom die 'zij' vrezen. Deze zin is een citaat uit Jesaja 8:12. In het Hebreeuws van de MT is er inderdaad sprake van het vrezen zoals anderen vrezen, dit met het oog op mensen die meer bevreesd zijn voor aardse dreigingen dan dat men ontzag heeft voor de HEERE. De bedoeling zou dan zijn dat er in de gemeente een tweedeling is van mensen die wel echt ontzag hebben voor de Heere en mensen die dat niet hebben. Meer voor de hand liggend is het om te veronderstellen dat de brief hier gebruik maakt van de LXX, waar *autoon* bedoeld is als een genetivus objectivus. De vertaling luidt dan: Wees niet bevreesd voor hun vrees (*dus wat zij als vrees aanjagen*). Op deze wijze hebben onder andere de SV, NBG51, KJV en NBV vertaald.

15:

Het citaat uit Jesaja 8 loopt verder in dit vers. Het gaat om het heilig achten / heiligen van de HEERE. Petrus vertaalt dit tweevoudig door. De HEERE is hier Christus. Ook voegt hij eraan toe: in uw harten. Het grootachten van Christus als Heer, is in de context van de brief een beladen aansporing. Het onderstreept hun identiteit als *paroikos*. De tweede aanvulling ten opzichte van het citaat uit Jesaja, maakt duidelijk dat het niet gaat om uiterlijk vertoon, maar om een diep innerlijke verbondenheid met Jezus als Heer. Deze verbinding maakt het mogelijk om in een omgeving die andere goden aanhangt en waarin er weinig uitwendige structuur is om het heiligen van Jezus van Heer te ondersteunen, dit toch te doen. Bijzonder is het dat deze aansporing ook gegeven wordt als middel om angst te overwinnen. Deze zin is te zien als de kern van de brief: heilig Jezus als Heer in je hart.

etoimoi aei pros apologian: onder druk (van bedreiging) is er toch de aansporing om bereid te zijn een apologia te geven van de hoop, wanneer je daarvan rekenschap (*logon*) wordt gevraagd. Dit kan bedoeld zijn in een niet-officiële zin, dat je je niet terugtrekt onder de druk van vragen vanuit de omgeving, maar juist getuigt van wat je drijft. Mogelijk is er ook de connotatie van een officieel verhoor, waarbij je er voor zorgt dat je voorbereid bent om verantwoording af te leggen. (Vgl. ook Lk. 21:14, waar ook sprake is van het afleggen van verantwoording in het kader van een verhoor, en waar de voorbereiding slechts daarin bestaat dat je de inspraak van de Geest ontvangt.) Belangrijk is hier ook dat christenen geen geheimzinnige leer hebben en een geheim genootschap vormen die bedreigend zou kunnen werken voor de omgeving. Integendeel, iedereen mag weten in Wie we geloven en waarom: *elpidos*: het gaat om de hoop die in ons is. Hoop verwijst terug naar 1:3v., waar sprake is van de levende hoop die ons deel is door de wedergeboorte. Het gaat om een eeuwige en onvergankelijke erfenis die in de hemel voor ons is bewaard. Wanneer hier het begrip hoop wordt gebruikt, is het goed ons te realiseren dat het niet gaat om een vage hoop, maar om hoop die gevestigd op het handelen van God. Het heeft een reële waarde. Het is opvallend dat de verantwoording niet defensief is. Het gaat niet alleen/zozeer om het ontkrachten van aantijgingen, maar een positief uiteenzetten van de redenen waarom je je gedraagt zoals je je gedraagt. Dit alles met de intentie dat die ander ook verlost wordt van de zinloze voorvaderlijke overleveringen.

16:

De innerlijke houding waarmee deze verantwoording wordt afgelegd is uitermate belangrijk. Het gaat om zachtmoedigheid en vrees (*fobos*: voor Christus waarschijnlijk; zie Jesaja 8:13 LXX). Ook een goed geweten is van belang. Uiteraard voor eigen gemoedsrust, maar ook zodat (uiteindelijk) duidelijk wordt dat de lasteringen onterecht zijn. Er gingen inderdaad veel geruchten rond over christenen: kinderen slachten, bloed drinken en mensenvlees eten, incestueuze verhoudingen et cetera.

17:

De opmerking over het goede geweten wordt hier verder uitgewerkt: je kunt beter lijden wanneer je geen kwaad hebt gedaan, dan terwijl je wel kwaad hebt gedaan.

18-22: Christus wordt hier als voorbeeld gesteld in een passage die lijkt aan te sluiten op een bestaande geloofsbelijdenis. Christus heeft voor de zonden geleden, als onschuldige, met het doel velen tot zaligheid te brengen. Vandaar ook het prediken aan de geesten in de gevangenis. Deze passage bevat een aantal lastig te plaatsen gedachten die mogelijk af kunnen leiden van de hoofdlijn: Christus heeft als onschuldige geleden om via deze lijdensweg velen tot God te brengen. Dit voorbeeld van Christus maakt duidelijk wat het uiteindelijke doel is van het afleggen van de verantwoording over de hoop die in je is. Het gaat erom dat ook anderen deel krijgen aan de hoop die je hebt. Dit is een bijzondere reactie op lijden: het zien als een mogelijkheid om mensen te vertellen van de hoop die je hebt.

4. MATERIAAL VOOR DE BIJBELKRING

VOORBEREIDING

Als de bijbelkringleider al achtergrondinformatie bij het bijbelgedeelte heeft meegegeven, laat deze dan nog even liggen en doe eerst de onderstaande opdrachten.

Deze bijbelstudie van 1 Petrus 3 is ontwikkeld in het kader van het tweejaarlijks diaconaal HGJB-project *Alles over hoop*. De kerk in Pakistan, die we in dit project financieel willen ondersteunen, laat door hun manier van leven in een situatie van onderdrukking en achterstelling zie wat een leven uit de hoop in Christus betekent. Ze laten concreet een spoor van hoop en liefde na in de wereld om hen heen. Dit is voor ons als christenen in Nederland een stimulans om ook na te denken over op welke manier wij als christenen in Nederland vragen oproepen door ons anders-zijn.

Er is gekozen voor 1 Petrus 3 omdat dit bijbelgedeelte ons oproept om in alle situatie van het dagelijks leven eenvoudig, maar zichtbaar christen te zijn. Ondanks weerstand en moeilijkheden, klinkt de oproep om niet onder te duiken, maar present te zijn en rekenschap te geven de hoop die in je is.

VOORDAT JE GAAT BIJBEL GAAT LEZEN

Beantwoord voordat je de Bijbel leest de onderstaande vragen voor jezelf:

- Hoe kijk je naar de wereld om je heen, naar de mensen die niet geloven?
- Welke angsten herken je bij jezelf om christen te zijn in deze wereld?

LEZEN 1 PETRUS 3

Lees het bijbelgedeelte uit 1 Petrus 3 een paar keer door.

- Geef één of meerdere reacties/gevoelens een plek in het bijbelgedeelte:
 - mij niet gezien!
 - dat is toch onmogelijk?
 - wat moeilijk zeg!
 - wordt dit ook van mij gevraagd?
 - hier word ik bang van
 - dit maakt me boos
 - ik schaam me, want ...
 - dat zou ik ook wel willen
 - wat mooi!
 - ...
- Welke vraag komt er bij je boven als je dit gedeelte leest?
- Wat vind je het meest bijzonder in dit gedeelte?

Met God in gesprek

- Vertel aan God wat je vooral van dit bijbelgedeelte leerde...

ENKELE GEDACHTEN BIJ 1 PETRUS 3

De lezers van de brief van Petrus waren bekeerde heidenen in Turkije die vol waren van Jezus, maar het heftig vonden om in de samenleving stand te houden. Niet raar, want als christen was je uitschot. Puur vanwege het feit dat je christen was, werd je opgepakt en gemarteld of geëxecuteerd. Jezus volgen betekende voor hen baanverlies, verstoten worden uit de samenleving, vervolging. Op allerlei gebieden was er tegenstand omdat ze geloofden in Jezus. Petrus probeert hen met zijn brief een hart onder de riem te steken, zo van *houd vol, zorg dat je herkenbaar bent als christen, ook al betekent het dat je dan tegenstand ervaart. Niet opgeven!* Zie ook de gedeelten voor hoofdstuk 3, waar Petrus schrijft over je houding:

- t.a.v. niet-christelijk gezag boven je (je baas, de regering)
- t.a.v. je niet christelijke echtgeno(o)t(e)

Het is belangrijk om te begrijpen en te benadrukken dat het vreemdelingschap of het lijden van een christen niet voortkomt uit afstand of angst voor de wereld. Het lijden ontstaat vanuit het goed doen, omdat je de liefde van Christus concreet wilt uitleven en weerspiegelen! Je gedraagt je niet anders omdat je je onbegrepen voelt als christen, maar omdat je gegrepen bent door Jezus Christus. Levend vanuit afhankelijkheid van Hem ben je beschikbaar voor anderen en wil je niks liever dan dat de liefde van Christus door anderen wordt geproefd, gezien en erkend. Dat betekent niet dat je allemaal nieuwe acties moet ondernemen, maar dat je de gewone dingen van het leven met maximale liefde doet.

De vraag is dus: op welke manier roepen wij als christen in Nederland vragen op door ons anders-zijn? Hoe leven wij de hoop uit die Christus ons gegeven heeft? Het bijbelgedeelte roept ons op om in alle situaties van het dagelijkse leven eenvoudig, maar zichtbaar christen te zijn. Om concreet een spoor van liefde en hoop achter te laten in de wereld om ons heen. De kerk en christenen in Pakistan zijn daarin voor ons een voorbeeld. Terwijl zij concrete weerstand en moeilijkheden ervaren, duiken ze niet onder, maar zijn ze present in de samenleving. Dan ligt diezelfde opdracht en kracht er toch ook voor ons?

AANTEKENINGEN BIJ DE TEKST

Vers 13 - de HSV en de NBV vertalen dit vers verschillend. De HSV vertaalt met 'navolgers van het goede'. Dit veronderstelt een persoonlijk voorbeeld, en hiermee zou Petrus zichzelf kunnen bedoelen. Maar veel meer nog wijst hij op het Voorbeeld uit hoofdstuk 2:21-23, Christus zelf. Het gaat erom om Hem te volgen. De NBV vertaalt met 'je volledig inzetten'.

Vers 14 - *gerechtigheid*: leven in juiste verhouding tot God en de naaste. De weg van de gerechtigheid kan de weg van de meeste weerstand zijn: lijden trotseren. Volgens Petrus is dit een mogelijkheid die zich in bepaalde situaties ook werkelijk voordoet. Degenen die vanwege de gerechtigheid moeten lijden, worden (net als in d Bergrede) gefeliciteerd, want ze volgen het goede Voorbeeld.

Vers 15 - ... *Heilig God, de Heere, in je hart* - Het anders zijn van een christen komt voort uit de persoonlijke relatie met God en niet uit het bouwen van zuilen en hekken (angst voor het vreemde). Daar ligt het geheim: leven vanuit diep respect voor God, Hem bijzondere tijd, liefde en aandacht geven, steeds onderzoeken wie Hij voor je is. Vraag om over na te denken: hoe doe je dat zelf?

... *wees altijd bereid om verantwoording af te leggen*: Als christen ben je altijd bereid om je op dat leven met God te laten bevragen. Dat betekent ook dat er wat te zien moet zijn, anders valt er ook niks te bevragen. Bij verantwoording reageer je op een vraag die je zelf oproept, niet die je moet stellen! Steeds ben je alert hoe je de ander concreet kunt laten (in)zien wie

Christus voor je is. Het komt aan op eenvoudig, maar kleurrijk christen-zijn – niet meer en niet minder.

... van de hoop die in je is: Hoop is voor een christen in de eerste plaats een persoon: het is Jezus Christus die ons opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop (1 Petrus 1:3). In onze taalbeleving heeft hoop vaak de associatie met straks en later; je hoopt op iets wat nog komen gaat. Maar dat wordt hier niet bedoeld. De hoop die Jezus geeft, is concreet, geen misschientje en geldt nu. Het maakt dat je dingen ziet die anders niet te zien zijn. Het maakt dat je durft te leven, zonder je door angst voor wie of wat dan ook te laten verlammen. Wat betekent het om hoop te hebben, om met de Hoop te leven? Hoe krachtige is jouw identiteit in Christus?

... met zachtmoedigheid en eerbied: Twee veelzeggende woorden die de houding van een christen weerspiegelen. Zachtmoedig... heb je de moed om zacht te zijn naar de ander? Ben je bereid om de ander het gevoel te geven: je bent welkom met je vraag, met je kritiek, met je tegenstand. Eerbied... de ander altijd hoger achten dan je zelf. Dat is de houding waarmee een christen opereert, zelfs onder druk en bij weerstand.

Vers 16 – uw goede levenswandel: Overal waar mensen het nieuwe leven zien, rijzen vragen. Evangelisatie is in wezen niets anders dan zulke vragen oproepen en die vervolgens beantwoorden. Geef verantwoording, motiveer...

Vers 17 – overgang naar vers 18-22: Het is gunstiger wanneer je lijdt door het goede te doen, dan dat je last krijg vanwege onbehoorlijk gedrag. Wie het goede doet, volgt immers het goede Voorbeeld.

OPDRACHTEN TIJDENS DE BIJBELKRING

EERSTE GEDEELTE BIJBELKRING (ZIE VOORBEREIDENDE LEESOPDRACHT)

Delen (eventueel eerst in kleine groepjes)

- Deel met elkaar welke reacties/gevoelens je een plek gegeven hebt in het bijbelgedeelte en waarom daar.
- Vraag aan elkaar wat in het gedeelte van 1 Petrus 3 bijzonder aansprak of opvallend is.
- Zeg tegen elkaar waar je nog vragen hebt bij dit bijbelgedeelte en probeer eventueel met elkaar een antwoord te vinden.

TWEEDE GEDEELTE BIJBELKRING

In gesprek

- De christenen aan wie Petrus schreef, werden zo vervolgd om hun geloof dat het hen bang maakte. Getuigen van Jezus kon hen hun leven kosten. Herken jij de angst om getuige van Jezus te zijn? Hoe?
- Hoe kun je volgens Petrus deze angst kwijt raken? Lees het begin van vers 15. Wat is dat precies: God de Heer heiligen in je hart: wat is dat en hoe doe je dat?
- ‘Verantwoording afleggen van de hoop die in je is’: Gebeurt dat wel eens en wat doe je dan? Op welke manier kan jouw leven vragen oproepen als christen?
- ‘... met een houding van eerbied en zachtmoedigheid.’ Wat is dat voor je en wat helpt je het meest om zachtmoedig en met eerbied door het leven te gaan?
- Probeer eens concreet na te denken hoe jij een spoor van hoop in je eigen omgeving kunt achterlaten.

AFRONDING

Iedereen voor zichzelf:

- Laat iedereen een voornemen opschrijven: Ik ga in de komende tijd met ... aan de slag door:

In tweetallen of grotere groep:

- Deel wat je hebt opgeschreven en bid voor elkaar.

- Bid in de grote groep voor de gemeente en voor de kerk in Pakistan.

Tip: kijk als afronding van de avond met elkaar de projectfilm *Alles over hoop* (12plus). Je krijgt dan een beeld hoe de kerk in Pakistan. Deze staat op de dvd.

